

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

एवंब्रुवतिकौरव्येधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ वासुदेवोवरःपुंसांमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ५१ ॥ तवैवरत्नानिधनं च केवलं धरातु कृत्स्ना तु महाभुजाय वै ॥ यदस्ति चान्यद्वि
 णं गृहे मम त्वमेव तस्येश्वर नित्यमीश्वरः ॥ ५२ ॥ तथेत्यथोक्तः प्रतिपूजितस्तदा गदाग्रजो धर्मसुतेन वीर्यवान् ॥ पितृष्वसारं त्ववदध्याविधिसंपूजितश्चाप्यगम
 त्पदक्षिणं ॥ ५३ ॥ तया ससम्यक्प्रतिनंदितस्ततस्तथैव सवैर्विदुरादिभिस्तथा ॥ विनिर्ययौ नागपुराद्गदाग्रजो रथेन दिव्येन चतुर्भुजः स्वयं ॥ ५४ ॥ रथे सुभद्रा
 मधिरोप्य भाविनीं युधिष्ठिरस्यानुमते जनार्दनः ॥ पितृष्वसुश्चापितथामहाभुजो विनिर्ययौ पौरजनाभिसंवृतः ॥ ५५ ॥ तमन्वयाद्धानरवर्यकेतनः ससात्यकि
 र्माद्रवतीसुतावपि ॥ अगाधबुद्धिर्विदुरश्च माधवं स्वयं च भीमो गजराज विक्रमः ॥ ५६ ॥ निवर्त्तयित्वा कुरुराष्ट्रवर्धनांस्ततः ससर्वांन्विदुरं च वीर्यवान् ॥ जनार्दनो
 दारुकमाहसत्वरः प्रचोदयाश्चानितिसात्यकिं तथा ॥ ५७ ॥ ततो ययौ शत्रुगणप्रमर्दनः शिनिप्रवीरानुगतो जनार्दनः ॥ यथानिहत्या रिगणं शतक्रतुर्दिवं
 तथानर्त्तपुरीं प्रतापवान् ॥ ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि कृष्णप्रयाणे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥

वैशंपायन उवाच ॥ तथा प्रयातं वाष्पयं ह्यहं भर्तृपुत्रः ॥ १ ॥ पुनः पुनश्च वाष्पयं पर्यष्वजत फाल्गुनः ॥ आचक्षु
 विषयाच्चैनं सददर्शपुनः पुनः ॥ २ ॥ कृच्छ्रेणैव तु तां पार्थो गोविंदे विनिवेशितां ॥ संजहार ततो दृष्टिं कृष्णश्चाप्यपराजितः ॥ ३ ॥ तस्य प्रयाणे यान्या सन्निमित्तानि
 महात्मनः ॥ बहून् यद्भुतं रूपानि तानि मे गदतः शृणु ॥ ४ ॥ वायुर्वेगेन महतारथस्य पुरतो ववौ ॥ कुर्वन्निःशर्करं मार्गं विरजस्कमकंटकं ॥ ५ ॥ ववर्ष वासवश्चैव तो
 यं शुचिसुगंधि च ॥ दिव्यानि चैव पुष्पाणि पुरतः शार्ङ्गधन्वनः ॥ ६ ॥ सप्रयातो महाबाहुः समेषु मरुधन्वसु ॥ ददर्शाथ मुनिश्रेष्ठमुत्तममितिौजसं ॥ ७ ॥ सतंसं
 पूज्यते जस्वी मुनिपृथुलोचनः ॥ पूजितस्तेन च तदा पर्यपृच्छ दनामयं ॥ ८ ॥ सपृष्टः कुशलं तेन संपूज्य मधुसूदनं ॥ उत्तंको ब्राह्मणश्रेष्ठस्ततः पप्रच्छ माधवं ॥ ९ ॥
 कच्चिच्छौरे त्वया गत्वा कुरुपांडव सद्यत ॥ कृतं सोऽभ्रात्रमचलं तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ १० ॥

पंथः पूर्वोक्ता सुपनिषत्सु विद्याफलं विश्वरूपं दर्शनं विद्यासाधनं गुरोराराधनं चेति ह्ययमिहोक्तं विवरीतुं उत्तंको पाठ्या न व्याजेन प्रवर्त्तते तत उपरिष्ठादश्वमेधव्याजेन कर्मणा मप्याराडुपकारकत्वं विधायामुच्यत इति सं
 गतिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥